

‘ik von het vein hier’

Expo-instuif en Kindervakantiewerk in Hilversum

EDDIE DE PAEPE

‘ik von het vein hier’

Expo-instuif en Kindervakantiewerk in Hilversum

EDDIE DE PAEPE

In de jaren vijftig was op vakantie gaan nog een luxe die voor veel Hilversummers niet was weggelegd. Dat veranderde maar langzaam: omstreeks 1980 bleef nog veertig procent van de inwoners thuis. In de tussenliggende jaren vervulde het Kindervakantiewerk dan ook een belangrijke functie. In de zomer-, paas- en herfstvakantie werd de schoolgaande jeugd aangenaam én pedagogisch verantwoord bezig gehouden. Ongetwijfeld tot vreugde van menig moeder.

Hans van Gorkom.

De Commissie voor jeugdwerk en jeugdzorg (later Jeugdraad Hilversum genoemd) neemt in 1954 het initiatief tot oprichting van de Commissie Kindervakantiewerk. In het comité worden alle bestaande activiteiten van parochies en speeltuinen op dit gebied gebundeld. Al het volgende jaar kan er een hoofdleidster worden aangesteld en kunnen zo'n 1400 lagere-schoolkinderen uit één wijk (Over 't Spoor) twee weken lang op vijf verzamelpunten worden beziggehouden. Op 8 maart 1956 verandert de commissie in een zelfstandige (particuliere) stichting. Met als doel: een verantwoorde vakantiebesteding van de Hilversumse schooljeugd. De algemeen hoofdleidster beschikt nu over een centrale post in het 'ronde kamertje', de kamer van het hoofd van de Valeriuschool. In die tijd zijn de activiteiten nog gescheiden naar sekse en naar 'zuil': geen jongens bij

De rolschaatsbaan van de Expo-instuif van 1967. Nadat op de laatste dag alle kinderen waren verdwenen, zette Hans van Gorkom hier P. Tadema in het zonnetje: de hoofdleidster was net vader geworden. 'Tadema, je bent een fijne vent', klonk het onder hoera-geroep.

meisjes en geen katholieken bij protestanten.

In 1957 worden er zo'n tweeduizend kinderen verwacht, gedurende de eerste twee weken van augustus. Maar begin juli heeft organisator Hans van Gorkom nog lang niet genoeg aanmeldingen van leiders. Dit blijkt een elk jaar terugkerende bron van zorg. Per twintig kinderen zijn twee leiders nodig, en hij heeft er nog maar 110. Het gaat niet alleen om gediplomeerden of mensen die in hun beroep met kinderen te maken hebben. Iedereen kan zich verdienstelijk maken, zo benadrukt Van Gorkom in de krant. Ook financiële bijdragen zijn nog van harte welkom. De gemeente neemt – via de dit jaar ingestelde subsidieregeling voor jeugdwerk – weliswaar tachtig procent van de kosten voor haar rekening, maar de resterende twintig procent moet de stichting zelf opbrengen. Zeker wanneer de bijdrage van de ouders zo laag mogelijk wordt gehouden. Melkverstrekking, onkostenvergoeding voor de leiders, aankoop van sportmaterialen en incidentele huur van onderkomens: dat alles kost nu eenmaal veel geld.

Jamptjes

Zoals gebruikelijk stroomt het materiaal van alle kanten binnen. Gebruikte tennis- en voetballen, broodtrommels (voor verbanddozen), hout, rollen papier, karton, potloden, prijsjes (voor de deelnemers), klei, jamptjes (voor de lijm), grote blikken (voor de drumband), en ga zo maar door. Hans van Gorkom pendelt nijver heen en weer tussen zijn huis aan de Gijsbrecht en het pakhuisje van de stichting.

Dit jaar doen we iets vrij nieuws, vertelt hij aan de krant. Voor de oudsten is de vakantie besteding overeenkomstig hun leeftijd aangepast. Zo is er ditmaal leuk timmergereedschap. Bovendien worden de oudsten als het ware in een climax gevoerd naar de 'top' van die vakantieweek, de sluitingsdag waarop een openluchtspelletje wordt opgevoerd. Zo zullen de meisjes wat ritmische oefeningen doen, die tijdens dat spel een afsluiting vinden. We stellen ons erg veel van deze improvisatie – want dat wordt het – voor. Op het programma staan onder meer ook films en poppenkast, vrije expressie, silhouetknippen, ritmisch dansen, sport en dagtochten.

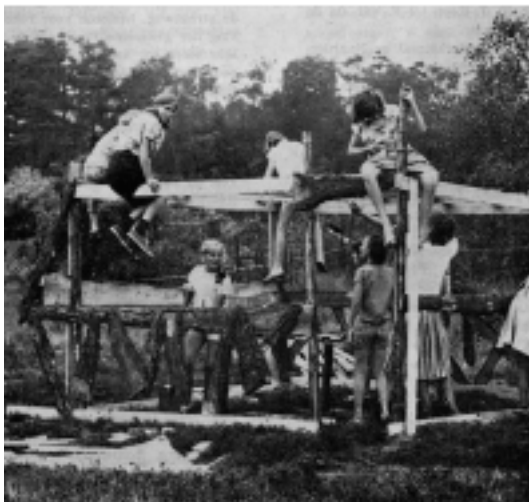
Het vakantiewerk is verdeeld over een aantal lagere scholen. Als 'verzamelpunten' fungeren onder meer de Valerius-, Huygens-, J.P. Thijsse-, Thorbecke- en Hugo de Groot-school. Maar ook het jeugdgebouw van de H. Hartparochie en

Knutselen met schaar en karton tijdens de allereerste Expo-instuif, die in augustus 1966 plaatsvond.

Noud van Zuylen.

In 1964 kregen ook de meisjes hun eigen 'stad', op een terrein achter het Laapersveld.

de werkszolders van steendrukkerij De Jong en van Ons Huis.

In 1959 is er voor het eerst een Jongensstad – op een terrein aan het eind van de Bosdrift – waar de jongens uit de vijfde en de zesde klassen twee weken lang timmeren en hutten bouwen, en weer afbreken. De 'oudste meisjes' krijgen dat jaar ook een eigen verzamelpunt. In 1960 zijn de activiteiten voor het eerst toegankelijk voor kinderen van alle Hilversumse lagere scholen.

De eerste Meisjesstad gaat in 1964 van start op een terrein achter het Laapersveld. De 'hoofdpost' van het Kindervakantiewerk is inmiddels via een barak, een voormalige politiepost, een oude villa, en een oud herenhuis in het centrum beland in het voormalige Huize Royal op het

Melkpad (omgedoopt tot De Echo). Dit pand zou vanaf '65 onderdak bieden aan het gemeentelijke bureau Sport- en Jeugdzaken.

Twee kwartjes

In 1966 stijgt het aantal deelnemers spectaculair. Dat is te danken aan de introductie van de 'vakantie-instuif' in de Expohal. Van 1 tot en met 5 augustus kunnen jongens en meisjes van zes tot veertien jaar zich overdekt uitleven, voor slechts twee kwartjes per dag. Het aanbod is overweldigend. De kinderen kunnen aan sport doen: badminton, tafeltennis, zaalvoetbal, zaalhandbal, korfbal, schaken of dammen. Er is een trampoline, een judomat, speelgoed, boeken en zelfs een rolschaatsbaan. Meer kunstzinnig ingestelde bezoektjes kunnen lekker groot tekenen en schilderen. Maar 'pop-art' en andere vormen van creatieve activiteiten zijn ook mogelijk, naar algemeen hoofdleder Hans van Gorkom ons verzekerde, meldt de krant. Van Gorkom, ambtenaar van de afdeling sport- en jeugdzaken, is overigens door de gemeente aan het kindervakantiewerk 'uitgeleend'.

Voor technisch aangelegde scholiertjes staan in de Expohal modeldozen klaar,

De Expohal in 1972, 'Hilversum's grootste overdekte speeltuin'.

waarmee zij – onder toezien van leerlingen van de Dr. Philipsschool – allerlei draadverbindingen tot stand kunnen brengen. Er is een timmerhoek en een, door Nel Scheltens gerund, mini-schouwburgje.

Het oudste onderdeel van het kindervakantiewerk ('stadswerk' genoemd) begint twee weken eerder dan de Expo-instituif. Negen verzamelpunten fungeren als opvangcentra voor de kinderen uit de laagste vier klassen. De vijfde- en zesdeklassers bouwen op het terrein Zonnehoek bij het vliegveld Meisjes- en Jongensstad 1966 op.

Maandag 1 augustus 1966 geeft burgemeester Boot het startschot voor de vakantie-instituif in de tot superspeeltuin omgedoopte Expohal. De trampoline is het eerst in gebruik. Nog maar nauwelijks waren de (prijzende) openingswoorden van de burgemeester in de vrolijk met vlaggetjes versierde Expohal verstorven of een ventje veerde in de richting van de kapsanten. Intussen perste zich een golf van juichende kinderen door de toegang en stroomde uit over de hal. Als een kwartier na de openstelling al zo'n vierhonderd kinderen de drempel zijn gepasseerd, is duidelijk dat het experiment is geslaagd.

In vijf dagen tijd komen er ruim elfduizend kinderen.

In 1967 valt er opnieuw een uitbreiding van het aanbod te noteren. In samenwerking met de Commissie Wandelbelangen wordt de eerste zomerwandeltocht op touw gezet. De 250 deelnemertjes aan deze jeugdvierdaagse moeten minimaal drie maal tien of vijftien kilometer lopen.

'Zagerijng'

De Expo-instituif blijft intussen de grote publiekstrekker van het kindervakantiewerk. En ieder jaar komen er weer nieuwe onderdelen bij. In de zomer van 1969 is dat bijvoorbeeld een redactielokaal,

Burgemeester Boot reikte op Jeugdland 1967 een 'verblijfsvergunning' uit aan de 'Koningin van de Pirinella's'.

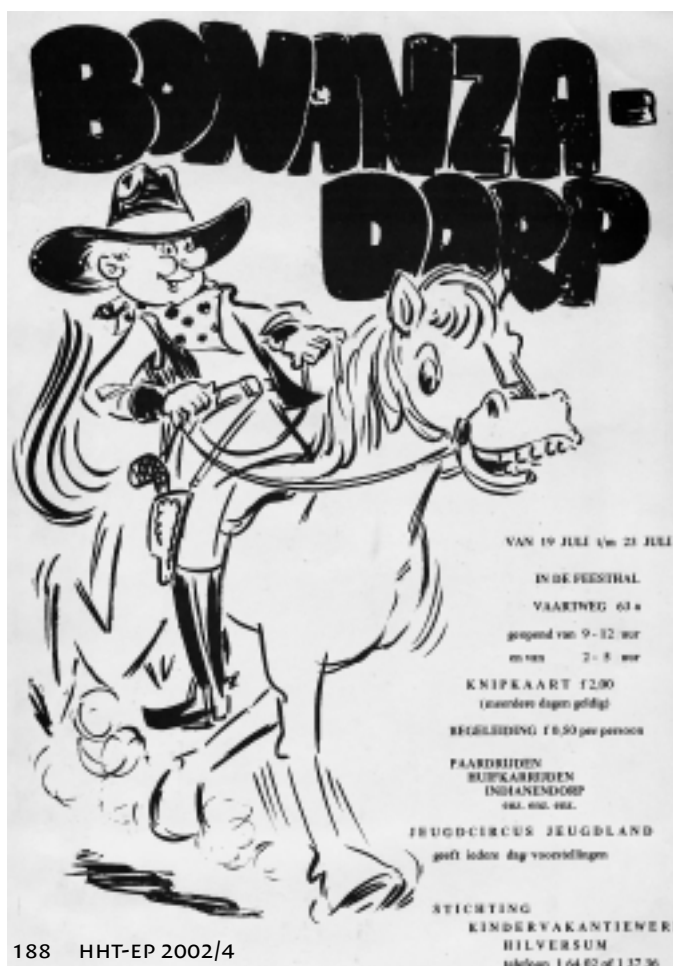
Twee bezoekerkes aan de Expo-instituif van 1969, ontwikkeld in een heftig kussen-gevecht.

Stoffig en warm, maar in op-
perbeste stemming tippelden
in augustus '72 de honderden
deelnemers aan de jeugd-
vierdaagse het gemeentelijk
sportpark binnen. Net als bij
de 'grote' vierdaagse wachtte
aan het slot een bloemenhul-
de, onder muzikale begelei-
ding van de drumbands Cae-
cilia en Jong Beatrix.

Onder: affiche voor 'Bonan-
zadorp' 1971, ontwerp Hans
van Gorkom.

waar aankomende journalisten onder
aanvoering van twee jeugdleiders een
eigen krantje in elkaar draaien.

In de bewaard gebleven derde aflevering
van de 'Expoditie, krant voor één week'
typt Annette van negen: ik von het vein hier
/ ik kreeg een kart en toen mag ik naar binnen
/ en toen ik binen was ging ik alemaal spelet-
jes doen/ nou dag mama. De 10-jarige re-
porter Jan Brins vraagt tijdens een inter-
view: Wat vind jij van de administratie. Het
antwoord: Ik vind ze zo zagerijnig. De ver-
slagegivers berichten ook over een leid-
ster die niet zo vaak timmert, want ze slaat
erg veel op haar vingers, en een tweede leid-
ster die loopt te wandelen met haar wolkie
tolkie.

Een andere nieuwigheid van de Expo-in-
stuif van 1969 is een winkelgalerij, met
een dameskapsalon, het modehuis Petit
Paris, een supermarkt, en het reisbureau
Wild-West, waar een retourtje voor het
Bonazadorp kan worden gekocht. De
tocht naar het in de bossen achter het
sportpark gelegen dorp gaat per huifkar,
bespannen met paarden van Joop Harder,

die ook de Rodeo verzorgt, waar de kinderen een rondje op een echt paard kunnen maken. De dorst kan worden gelest met een dubbele ranja in de Saloon. Verder is er de 'shooting range', een kegelbaan, de leerbewerktent en de hoefijzer-werp-kraam.

Een van de verslaggevers van Expositie heeft een kijkje genomen in het Bonazadorp. *gisteren was er rodeo. in het bonanzadorp. 4 jongens waren er omste beurt afgeworpen. er waren twee prijzen ter beschikking gesteld. gelukkig deden er zich geen persoonlijke ongelukken voor.*

De 9-jarige Ronnie Stomphorst getuigt van een kritische geest. *Ik vind het Bonazadorp helemaal niet leuk. want je moet een halve dag wachten voordat je kaartjes krijgt. En het toneel is heel kort. En de kleutertuin is wel leuk, maar toch niet voor de grote.*

Deelname aan de Expo-instuif kost vijftig cent per dag, inclusief limonade in de pauze. Deelname aan het 'stadswerk' in de diverse scholen en clubhuizen, en aan Jeugdland (de Meisjes- en Jongensstad aan het einde van het fietspad Bosdrift-Noodweg) kost 3,50 gulden. Dat is inclusief broodmaaltijd en melk (s.v.p. beker meegeven).

Ons Honk

Vanaf 1970 wordt er ieder jaar voor de leiding van het kindervakantiewerk een trainingsweekend georganiseerd, in Ons Honk in de Lage Vuursche. Het weekend is vooral gericht op de komende zomeractiviteiten. Naast de kennismaking en het gezellig samenzijn wordt er instructie gegeven op het gebied van spel, sport, handenarbeid en diverse vormen van dramatische expressie. De leeftijd van de leiders varieert van 15 tot 70 jaar. Scholieren in de leeftijd van 15, 16 en 17 jaar vormen de hoofdmoot.

De daaropvolgende jaren ontwikkelt het Hilversumse Kindervakantiewerk zich verder. De belangrijkste veranderingen op een rijtje. Het Bonanzadorp wordt in 1970 een zelfstandig onderdeel (als Evenementenweek), en vindt onderdak in de 'Bijlardhal' aan de Prins Bernhardstraat. Een jaar later zijn het Bonanzadorp en het Jeugdcircus in de Feesthal aan de Vaartweg. Het circus Fakantia trekt in 1972 voor het eerst door Hilversum, om in vijf verschillende wijken telkens twee voorstellingen te geven. Het Matawit-terrein is vervolgens (vanaf '73) de locatie voor de Evenementenweek. In 1974 wordt de Expo-instuif –

Tekening van Hans van Gorcom voor een advertentie voor de paasactiviteiten '74.

Tijdens de Instuif van '74 was een echte kapster actief, die de beschikking had over diverse jeugdige assistentes en vijf droogkappen.

Guus Andreas in Enige raadgevingen en voorstellen voor de standleiding van de Expo Instuif 1972:

(..) Over het doel en de middelen:

Het doel van de instuif is: kinderen zelf bezig te laten zijn, te laten genieten van leuke, fijne dingen. Het doel is niet: materiaal te sparen. Ook niet: alles zo keurig en geordend mogelijk te laten verlopen.

(..) Over het in de hand houden van de zaak:

Je zou er rekening mee kunnen houden, dat de kinderen tegenwoordig niet zo graag een autoritaire houding verdragen, maar vaak wel nodig hebben.

(..) Over het verwachtingsbeeld van de instuif:

Stel je voor: duizenden kindertjes, gillend, schreeuwend, pratend, vragend, alles allemaal tegelijk willend. Nu zou je moeten proberen jezelf onder geen enkele omstandigheid op te winden of je in paniek te laten brengen. Zoiets slaat vrijwel altijd over op de kinderen en daar help je ze niet mee.

die zijn eerste lustrum viert – uitgebreid van vier naar vijf dagen. Vanaf 1975 zijn de activiteiten toegankelijk voor alle kinderen van het kleuter en lager onderwijs.

Rechtsboven: Het KVV had op de meest uiteenlopende plaatsen hun materialen opgeslagen: in een verlaten bloemenzaak aan de Stationsstraat, onder de Verrijzeniskerk, of zoals hier, in de in 1972 gesloopte Pax was- en schoensmeerfabriek aan de Ant. Brouwerstraat.

Jubileum

En in 1976 viert het Kindervakantiewerk zijn 20-jarig bestaan. De honderden (vrijwillige) medewerkers hebben er geen behoefte aan om langdurig bij dit jubileum stil te staan. Wij zitten hier voor de kinderen en niet om met volwassenen een lustrumfeest te houden, verwoordt bestuurslid (en oud-ambtenaar) Hans van Gorkom het gevoel.

Samen met Ellen Janssen blikt hij in de krant terug op de afgelopen jaren, waarin de maatschappij is veranderd. De kinderen zijn kritischer geworden, constateert Janssen. Maar ook de ouders zijn bewuster geworden, vult Van Gorkom aan. In de beginjaren vonden zij het helemaal niet vanzelfsprekend dat er ook iemand anders eens iets voor hun kinderen wilde doen. In die tijd bestond er een sfeer van 'je mag meedoen'. De organisa-

Voordat de activiteiten begonnen moesten vaak grote hoeveelheden materiaal vervoerd worden. De spullen lagen meestal over verschillende opslagplaatsen in Hilversum verspreid. Daarvoor gebruikte het KVV een reeks oude bestelbusjes, meestal minstens vierdehands, soms zelfs bijna antiek, zoals dit busje in 1974. Niet verwonderlijk dat er vaak na een keuring uitgekoken moest worden naar een 'nieuw' exemplaar.

toren werden op hun manier gedreven door een sociale bewogenheid. Die gold dan wel de armenkinderen. De kinderen van Over 't Spoor. Gemakshalve ging men er maar aan voorbij dat er in de Bloemenbuurt ook arbeiderskinderen zijn. Om maar te zwijgen over die andere kinderen.

In de beginjaren reageerde een van de leidsters geschokt toen zij hoorde dat een deelnemertje drie weken met vakantie naar de Rivièra was geweest. Zo'n kind hoort hier helemaal niet, die heeft het helemaal niet slecht. Waarop Van Gorkom antwoordde: Maar er blijven dan altijd nog drie weken over dat ook zo'n kind doodgereden kan worden.

Niet alleen de deelnemertjes en hun ouders, maar ook de leiding is in de loop der jaren veranderd. Anno 1976 drijft het kindervakantiewerk – dat inmiddels zes weken beslaat – nog steeds op vrijwilligers, maar er zijn nu ook twee mensen (de projectleider en zijn assistent) in vaste dienst, en een parttime administratieve kracht.

Ook materieel is er het een en ander veranderd. Sinds enkele jaren hebben de medewerkers en de staf de beschikking over een magazijn en een kantoor annex 'hoofdpost' aan de Violenstraat no. 9. De service van het kindervakantiewerk

Ex- en interieur van het magazijn van het Kindervakantiewerk aan de Violenstraat 9. Het KVW zit tegenwoordig aan de Nieuweg 247.

Lenie den Breejen.

In 1973 stond Jeugdland twee juli-weeken lang in het teken van de striphelden Asterix en Obelix. De 'Galliers' kaapten bij de 'Romeinen' een kudde paarden. Verder werd er onder meer stevig gegeten en een enorm everzwijn geknutseld van papier en gaas.

De achtste editie van de Expo-instuif, in 1973. Nieuw op het programma waren een kinderboerderij, diverse kermissactiviteiten en een elektro-nisch bingspel.

In '72 maakte een indianen-dorp deel uit van het bij het vliegveld opgetrokken Jeugd-land.

Wim Bos.

strekt zich anno 1976 ook buiten de grote vakanties uit. Regelmatig worden spellen uit het magazijn uitgeleend aan wijkorganisaties en scholen. En de stafleden geven advies voor speldagen en andere wijkfestiviteiten, onder meer in Kerkelanden en de Meent. Het KVV is verder actief in de 'kleine' vakanties en dagen, zoals koninginnedag. De gemeente Hilversum subsidieert negentig procent van de personeelslasten en tachtig procent van de overige kosten. De rest komt uit de bijdragen van de deelnemertjes, die variëren van f1,- tot f1,25 per activiteit.

Voor Van Gorkom staat het intussen als een paal boven water, dat het kindervakantiewerk eigenlijk overbodig zou moeten zijn. De wijken zouden de kinderen moeten opvangen. Dat lukt ze nog wel na de schooluren of op de vrije dagen. Tijdens zo'n grote vakantie blijken ook de gevestigde voorzieningen, zoals zwembad en trapveldje, het niet meer aan te kunnen.

Ook in de toekomst zal behoefte blijven aan kindervakantiewerk. Ondanks de opkomst van de 'commerciële recreatie'. Die was er vroeger nauwelijks. Daarom stuurden de moeders hun kinderen naar het KVV. Dat ligt nu anders. Veel kinderen gaan een paar weken met hun ouders op vakantie. De resterende weken komen zij hier. De ouders hebben echter andere motieven dan vroeger. Wij waken er echter wel voor dat de kinderen niet gedwongen worden.

Dieptepunt

In 1978 volgt een dieptepunt in de geschiedenis van het Hilversumse kindervakantiewerk. Het blijkt onmogelijk om nieuwe bestuursleden te krijgen, nadat Lenie den Breejen en Ed van Mensch na tien jaar trouwe dienst afscheid hebben genomen. Daarbij kan de vacature voor een nieuwe beroepskracht niet tijdig worden vervuld. Gevolg van het een en ander is, dat de activiteiten voor de zomer worden afgeblazen. Zelfs de jeugdvierdaagse kan geen doorgang vinden. De club- en buurthuizen doen hun best om het gapende gat op te vullen.

In november van dat jaar kan gelukkig een nieuwe full-time medewerker bij de Stichting Kindervakantiewerk aan de slag: de 23-jarige Piet Atteveld. Met een nieuwe opzet wil hij het vakantiewerk nieuw leven inblazen. Hierin krijgen de club- en buurthuizen een grotere rol, en worden de activiteiten naar de kinderen toe gebracht. Decentralisatie dus.

In januari '79 neemt Hans van Gorkom afscheid als bestuurslid. Het gedecentraliseerde kindervakantiewerk bestaat dat jaar uit zo'n tweehonderd kleinschalige activiteiten, verspreid over de club- en buurthuizen, speeltuinen en andere locaties in de hele gemeente. Eventuele 'witte plekken' worden opgevuld door de 'vliegende brigade'. 'Centrale' activiteiten zijn nog de Jeugd Wandelvierdaagse, de voorstellingen van Circus Piste en een rondreizend poppentheater.

Aan het eind van het jaar blikken Piet Atteveld en zijn nieuwe collega (en beroepskracht) Peter Vertegaal tevreden terug. Grootschalige evenementen zoals de Expo-instuif gaan tot het verleden behoren. Als je stedelijke activiteiten ontwikkelt, kost dat ontzettend veel tijd, geld en mankracht. Dan kun je je afvragen, of dat wel effectief is. Eén van de grootste voordelen van het werken in de wijk is, dat de bewoners zelf activiteiten kunnen opbouwen. Als je stedelijk werkt, wordt alles een beetje van bovenaf gedi-recteerd.

Als voorbeeld van zo'n 'stedelijke activiteit' geeft het tweetal het zeepkistenfestival in de Expohal. Je kunt natuurlijk op het grote aantal bezoekers wijzen. Maar dan kijk je naar het spektakel, ja, niet naar de kwaliteit. En het is allemaal erg anoniem. Kinderen

Leider M.v.d.P (24) in een extra-editie van het eigen krantje van de Expo-instuif, juli 1979: Kinderen zijn altijd erg afhankelijk. Sommigen klampen zich helemaal aan je vast. Dat was deze week ook erg te merken. Vanmorgen vroeg een meisje dat de hele week al om me heen gedraaid had om mijn adres. Ze zou een kaart sturen als ze thuis was; ze logeerde nu bij haar tante. Dat ze niet van hier kwam was wel duidelijk te merken aan haar dialect. En dan de Dolle Mina die aan iemand vraagt of hij met haar wil trouwen dan? Een hele poos hebben ze hand in hand gelopen. Ze was weg van hem al was ze pas 6 en hij 18! En dat is dan mijn zus! Of een heel verlegen jongetje dat schuchter zwaait en de door hem zelf gemaakte dingen laat zien als hij langs komt. Toch jammer dat je van hem afscheid nemen moet.

Ed van Mensch.

Figuurzagen tijdens het Kindervakantiefestival van 1985.

Jaar	Activiteiten zomervakantie (periode '55-'82)	Aantal kinderen
1955	stadswerk	ca. 1.400
1956	stadswerk	1.506
1957	stadswerk	2.056
1958	stadswerk	1.996
1959	stadswerk, jongensstad	2.073
1960	stadswerk, jongensstad	1.833
1961	stadswerk, jongensstad	1.545
1962	stadswerk, jongensstad	2.537
1963	stadswerk, jongensstad	2.253
1964	stadswerk, jongensstad, meisjesstad	2.200
1965	stadswerk, jongensstad, meisjesstad	2.033
1966	stadswerk, jeugdland (jongens- en meisjesstad), instuif	12.852
1967	stadswerk, jeugdland, instuif, wandeltochten	10.750
1968	stadswerk, jeugdland, instuif, wandeltochten	11.500
1969	stadswerk, jeugdland, instuif, wandeltochten, bonanzadorp	9.645
1972	speelgroepen, jeugdland, jeugdvierdaagse, instuif, evenement	16.481
1973	speelgroepen, jeugdland, jeugdvierdaagse, instuif, evenement	13.352
1974	speelgroepen, jeugdland, jeugdvierdaagse, instuif, evenement	14.077
1975		17.824
1976		14.022
1977		5.807
1978		0
1979		13.204
1980		20.078
1981		15.632
1982		17.030

lopen duf rond. Op blijven in dezelfde hoek, weten en zien niet wat er in de rest van de hal te doen is, melden Atteveld en Vertegaal. We hebben trouwens berekend, dat ze voor het luchtkussen gemiddeld tweeënehalf uur in de rij moesten staan. Dan kun je wel zeggen: dat hebben ze er voor over, maar ze staan heus wel te balen, hoor.

Bezuinigingen

In de daaropvolgende jaren krijgt het Hilversumse Kindervakantiewerk evenwel te maken met diverse gemeentelijke bezuinigingen. Regelmatig wordt gevreesd voor opheffing. Besloten wordt onder meer een commercieel servicebureau op te zetten, dat allerlei artikelen verhuurt voor evenementen in de hele provincie. Later gaat het bureau ook feesten en partijen voor particulieren of bedrijven organiseren.

In 1989 ontstaat er een conflict met de

gemeente, die het KVW uit het onderkomen aan de Violenstraat wil zetten. Uiteindelijk wordt er toch verhuisd, naar de voormalige gemeentewerf aan de Naarderstraat.

Bijna een halve eeuw na de geboorte bestaat het Hilversumse kindervakantiewerk nog steeds. In augustus 2001 komt de 46-jarige Peter Vertegaal – inmiddels een oude rot in het vak – in de krant aan het woord. Het KVW kan goed rondkomen van de ton aan gemeentelijke subsidie en de opbrengsten van de verhuur van spelmateriaal, zo blijkt. Maar vrijwilligers, daaraan is nog regelmatig een gebrek....

Bronnen

- Streekarchief Gooi en Vechtstreek.
- Archief van de dienst SRJ 1976-1989, nr. 328, jaarverslagen Kindervakantiewerk 1977 tot en met 1989.
- Wij in Hilversum.
- Privé-archief Ed van Mensch: knipselboeken Kindervakantiewerk 1968 t/m 1978.
- De foto's in dit artikel: Wij in Hilversum, collectie Stevens en Ed van Mensch.